

VĚTRNÍK

Ročník XLV.

Sobota 18. října 2014

číslo 10.

Ceny jsou rozdány, nominace určena, poděkování od vyhlášovatele za námi, je tedy čas navrátit vládu nad městem z rukou patrona divadelníků a vládce hor Krakonoše do moci starosty. Přivolávám naposledy o přehlídce Krakonoše a zástupce města a pevně věřím, že jako bylo týden dobře městečku a návštěvníkům pod pevnou rukou Krakonošovou, bude další dny dobře občanům pod novým vedením našeho města.

Mně už zbývá jen posledních pár slov za ředitelku festivalu, ale také za mě osobně. Mně už to splývá v jedno, protože i po čtvrt století, co mám tu čest stát v čele přehlídky, mám pocit (třeba mylný), že jsem pro vás, kamárády a přátele, pořád jen Svatkou či Svatavou. A to mě těší ze všeho nejvíce. Jen ten čas kdyby se dal nastavit! Nevím jak vám, mně připadá, že přehlídkové hodiny jsou nastaveny na rychlo, protože zase jsem nestačila prohodit pár slov se všemi, co přijeli na Krakonošův divadelní podzim. Nenaslouchala jsem pilně moudrým slovům na seminářích, nepoklábosila jsem si v technice u bílého rusa, v kuchyňce jsem se letos hodně snažila si po ráno tzv. čistit zuby, do stánků a šatny jen hodila očka, občas i úsměv - a hasičovna? Ta pro mě zůstala naprosto skrytá. Mrzí mě to a všem, které jsem jen pozdravila a nic víc, mohu jen slíbit, že se polepším.

Protože čas je jako život sám, nedá se vrátit ani nahradit. Ale pěkné okamžiky se nezapomínají a vždycky se dají opakovat! Tak přijedte za rok zas, ať si užijeme přátelství a divadla a k tomu všeho toho co nám obohacuje život.

Příjemný večer, Svatava Hejralová

František Laurin

Závěrečné slovo odborné poroty XLV. ročníku KDP

45. národní přehlídka venkovských divadelních souborů se konala v době od 10. do 18. října 2014 ve Vysokém nad Jizerou. Porota pracovala ve složení Lenka Lázňovská, Máša Caltová, Martin Vokoun a Petr Kolínský. Tajemníkem poroty byl Jaroslav Vondruška a předsedou František Laurin. Porota byla vedena myšlenkou J. K. Tyla starou 175 let, kdy souborům radil: „Nevěřte vychvalujícím kmotříčkům a referentům, kteří se bojí, aby vás neurazili, kdyby pořád kadíldo netrousili.“ Zároveň si byla vědoma, že lidé, kteří společně milují to, co tvoří, se musí umět domluvit.

V soutěžní části přehlídky vystoupilo 8 souborů, které v dramaturgické skladbě, s jednou výjimkou, mohly vyvolávat dojem, že se jedná o festival komedií, či festival smíchu ve Vysokém. Hrály se tu komedie různého druhu a kvality. Možná, že se výběr nemusí zdát žánrově příliš bohatý, ale na druhé straně se říká, že kdo se umí smát, bude déle živ, a možná i k tomu vám přispěje vysoká přehlídka. Porota neznámkovala, ale snažila se inscenace analyzovat ve všech jejich složkách a ve veřejné rozpravě soubory spíše inspirovat. Vzhledem k tomu, že inscenace byly podrobně hodnoceny na stránkách znamenitého vysockého zpravodaje Větrník, pokusím se pouze o stručné připomenutí.

Soubor z Josefova Dolu prokázal výraznou dramaturgickou odvalu uvést společenskou, kritickou komedii, ve které se nezralý, průměrný človíček snaží dostat do nitra prolhaného systému a ovládnout jeho pravidla. Inscenace má výborného představitele hlavní postavy Magise, který spolu s režisérem chápe své monology spíše jako vyprávění s demonstrací situací a kaleidoskopu lidíček, s nimiž se setkává. A zbavuje se tím větší možnosti dialogu s divákem, kdy vysvětluje své záměry a zobrazuje pak jejich realizaci. Inscenace je zajímavá a dlouho nehraný text může být pro amatérské divadlo dobrou inspirací.

Soubor DS J. K. Tyl z Mezi-městí připravil inscenaci hry Ray Cooneyho, který patří ke skupině skvělých britských komediografů. Půdorys hry je budován na základě frašky nebo klasické situační komedie. Zkušená režisérka buduje inscenaci přehledně, s citem pro zvolený žánr. Přesto by mohl soubor při realizaci hrát postavy ve větším vývoji v okamžicích, kdy se setkávají ty, které se neměly setkat, s překvapivějším situačním řešením (příkladná je postava tajemníka Pigdena) a jistým bohatším zhodnocením dílčích situací při startu a vstupu do situací nových, ještě komplikovanějších. Snad by inscenaci pomohla i menší míra vnější charakteristiky u některých postav, které vlastní konverzační jednání poněkud zatěžuje. Přesto soubor připravil příjemný večer s dobrým diváckým ohlasem.

Brtnický soubor lze obdivovat za odvalu, se kterou si vybral aktovku, nebo spíše anekdotu Woody Allena Central Park West. I pro zkušený soubor by nebylo snadné pochopit způsob autorova myšlení, jeho intelektuální konstrukci, ironii až cynismus při pohledu na svět zvenčí i na podobu osobních vztahů. Každá postava ve hře má svůj reálný základ, ale nelze ji hrát s psychologickým realizmem, ale ani jako vypjatou grotesku. Soubor si neporadil příliš s prudkými zvraty situací vedoucích k nečekané pointě v závěru. Inscenace graduje a ke své škodě se zbytečně rozvolňuje. I když soubor nerealizuje text ve všech jeho rovinách, inscenace nenudí a pro soubor setkání s tímto autorem, ale především s vysockou přehlídkou, může být velmi užitečné.

Soubor Doveda ze Sloupnice vytvořil z televizní hry Miloše Kratochvíla Taneček přes dvě pekla vlastní variantu, výrazně obohacující situace postav a jejich charakteristiku. Inscenace překvapuje mimořádnou radostí ze hry, ať už v pevně budovaných částech jednotlivých charakteristik čertů, tak i v improvizaci, která je vkusná, vtipná a nápaditá. Možná by stejným způsobem mohla být charakterizována skupina mladých čertic, která působí spíše jako chór, ale na druhé straně výborně zpívá a tančí. Charismatická milenecká dvojice čertice a zpěváka country hudby by mohla procházet výraznějším vývojem od touhy po seznámení až k cestě z Pekla na zem. Svou radostí a temperamentem vyvolali Sloupničtí v hledišti znamenitou atmosféru.

Ražický hravý spolek Ražice se poprvé představil ve Vysokém nad Jizerou Camolettiho komedií Na správné adrese, která už prošla mnoha českými jevišti. Inscenaci by prospěla větší bohatost situací postav, které se seznamují na inzerát a setkávají se s někým jiným, než očekávaly. Soubor má řadu dobrých představitelů různých divadelních zkušeností. Snad i proto někde nebyla charakteristika osob přesnější, bylo zde menší přízpůso-

bení k partnerské souhře a chyběla větší snaha dosáhnout cíle jednání postavy. Soubor se ovšem se svou první účastí na tak velké přehlídce se ctí vyrovnal a přinesl dobrou, možná i trochu jednodušší zábavu. Účast na národní přehlídce může být pro soubor mimořádně inspirační a může zároveň odstartovat další etapu divadelní činnosti.

Zkušenému a dlouhodobě dobře pracujícímu souboru ŠAMU ze Štítiny se podařilo najít pro amatérské divadlo kvalitní text, který je zatím v českých divadlech minimálně frekventován. Autor patřil původně ke skupině britských coolness dramatiků. Jeho další cesta vedla k výrazně diváctější linii dramatiky, ponechal si však na půdorysu sitcomu svůj smysl pro černý humor, paradox a absurditu. Soubor dobře akcentoval téma nefunkčního státního systému prostřednictvím policie. Inscenace je budována zkušeně, přesně, možná s menší komediální charakteristikou některých postav a stálo by za zamyšlení i typové obsazení postavy Gronye, které mění smysl a její funkci ve vývoji hry. Inscenace měla mimořádný komediální ohlas a znovu dokázala, že představení Štítinských připraví vždycky vynikající zábavu.

Soubor z Horšovského Týna se rozhodl jít nevyšlapanými cestami a jako základ své inscenace si zvolil text Vladimíra Zajíce Šanghaj, chápaný jako jistou poctu Jiřímu Wolkerovi a především pak jeho Baladě o námořníkovi. Inscenace byla zajímavým kontrastem k celkově komediálnímu obrazu vysockého festivalu. Ve specifickém jevištním tvaru sleduje soubor téma neuchopitelnosti či proměnlivosti vnitřního a vnějšího světa. Příběh je vyprávěn v bohatě strukturovaném tvaru v několika rovinách: vlastní poezii, metaforickým řešením některých obrazů a existencí neurčité společnosti v námořnic-

kém baru, která příběh vyvolává k životu. Ke své škodě jedna linie inscenace často překrývá druhou a vlastní verše roztrhané do jednotlivých replik se stávají méně podstatnou složkou. Pro řadu divadelníků však může být setkání s tímto typem jevištního tvaru dobrou inspirací.

Soubor bratří Mrštíků z Boleradic si vybral pro svoji inscenaci hru Zdeňka Kožáka Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy. Ve hře se objevuje téma čertů manipulujících s lidskými bytostmi a využívajících jejich nedobrých vlastností, ale i téma andělské bytosti snažící se dostat na správnou cestu. Postava Smrti by mohla připomínat středověkou morailitu, jako boj o duši. Příznačné pro dnešní dobu je to, že Peklo, ani Nebe průkazně nefunguje, a tak si člověk ve výsledku vybírá toho, kdo dá víc. Text sám působí spíše jako leporelo krátkých scén, s menší možností bohatších dramatických situací. Výborně disponovaný Boleradický soubor tak více zobrazuje zajímavé typy, než bohatěji prokreslené postavy. Inscenace je budována přehledně a vkusně. Ve svém výsledku pak plní určitou funkci dobré lidové zábavy.

Představení byla pravidelně vyprodána a hrála se za mimořádné pozornosti diváků z Vysockého nad Jizerou a širokého okolí.

Nedílnou součástí hodnocení budou i čestná uznání a ceny udělené v rámci vysocké přehlídky.

V rámci vysockého festivalu se konaly rituály, jako je vítání souborů na městském úřadě a před divadlem, rozloučení se se soubory po jejich vystoupeních a společenské večery v hasičovně. Nedílnou součástí byly i akce směřující k odborné části přehlídky, jako KDP mladým s Ludkem Horkým a Milanem Schejbalem, Klub režisérů SČDO pod vedením Františka Zborníka a Petry Kohutové doplněný o výu-

ku jevištního pohybu Martina Packa. Mimořádně byl navštěvován Seminář KDP na půdičce po skončení každého představení vedený Rudolfem Felzmanem. A samozřejmě i dopolední seminář o zhlédnutém představení za účasti poroty, souboru a divadelní veřejnosti.

Mimořádnou akcí letošního ročníku bylo představení vysokého loutkového divadla hrané u příležitosti 90 let trvání loutkové scény ve Vysokém nad Jizerou.

Děkuji kolegům z poroty nejen za odbornost, ale také za citlivost, se kterou diskutovali při besedách se soubory i ostatními účastníky přehlídky. Zároveň děkuji všem účastníkům besed za spoluvytváření tvořivé a přátelské atmosféry. V neposlední řadě pak děkuji pořadatelům za vytvoření mimořádně dobrých podmínek pro naši práci.

Dovolte, abych uzavřel svoji zprávu opět citací J. K. Tyla z roku 1841:

„Ušlechtlejší, důstojnější a právě mravnější zábavy lidské nad divadlo neznáme, jen když se jeho vedení ve vhodných rukou nalézá.“

A mohu konstatovat, že divadlo díky pořadatelům vysocké přehlídky je opravdu v dobrých rukou.

Protože... a dost!

Ten hrál moc,
ta hrála málo,
na scéně se jaksi zdálo,
tady bylo světla příliš.
Bože, rejžo, ty snad šíliš!

To tu hučí týden celý.
Nutno říci – týden skvělý!
Protože... sem přijet chceme,
Protože... sem přivezeme
přání vidět se.

A zlost?
Jako ohlodaná kost
Ať zůstane kdesi ležet!
Za rok zas sem budem běžet,
protože jsme tady rádi.

A jsou tady kamarádi.
Přátelství je vzácný host!
Tak zas za rok!
A už dost!

jh a Vobskočák

Vlídne slovo trvá chvíli, ale jeho ozvěna zní věčně

Tohle mně letos napadalo často při setkávání s divadelníky, ať domácími z divadla Krakonoš či s těmi příjíždějícími, nebo při povídání s lektory, porotci, odborníky přes divadlo, nebo jenom obyčejnými diváky, kteří denodenně plnili sál. Od kohokoliv jsem zaslechla něco milého, zůstalo to ve mně. A až přejde přehlídkový ruch, divadlo se vyprázdní, zhasne reflektor před budovou, zmizí auta okolo divadla, padne poslední pusa na rozloučenou, půjdu domů, sednu si v klidu ve své garsonce, zaplněné za ten týden (jak jinak u ženské) oblečením, bižuterií, botami, kabelkami, dám si sklenku dobrého bolearadického a vybavím si vlídna slova, bude mi jasné, že za rok jdu do toho zas. Vráti se

mi tóny fanfár od dechovky Táboranky, v duchu uslyším Tam na horách s novým duetem, budu se bavit Martinovým vyprávěním, na rtech pocítím hořkost poobědového šnytu, vrátí se mi hláhol z malého sálu, výbuchy smíchu z kuchyňky či techniky, když si z někoho vystřelí. Vlastně tohle všechno už tu bylo a stejně je to nové a překvapující, jak se lidé u nás umějí dát dohromady z čirého přátelství, aby se nám svět kolem nerozpadl.

Jsem vděčná osudu, že tam patřím. Vděčná Krakonošákům, že umějí a jsou v divadle rádi. A pak už je opravdu jen to jedno prosté, ale o to upřímnější slovo - děkuji vám.

Svatava Hejralová

Divadelníci jsou prostě jiní

„Divadelníci jsou skutečně nespočítatelní, Kozlovští dodnes nevědí, kolik jich tu vlastně bylo, štítinský Benda je kapitola sama o sobě,“ povzdechl si ubytovatel Ivan Hanuš, který všem ve Vysokém zařizuje místa ke složení unavených hlav a ještě unavenějších těl. Dozvěděl se i k tomu, že se dlouho na všechny soubory zlobil za neschopnost posčítat pár perzón, ale od té doby, co DS Krakonoš vyjel letos do Brněnce a posléze i do Boleradic, všem odpustil. „Pominu, že jsme se nemohli spočítat, když jsme odjížděli z Vysokého. Ale když jsme odjížděli z Boleradic, sedli jsme do autobusu a na otázku - jsme tu všichni - se ozvalo: nevim, dyť je to jedno, jed! – tak už neřeším nic,“ potřásl hlavou Ivan a dodal, že od nynějška se počty divadelníků budou ohlašovat operativně: „Budeme se operativně pohybovat v nějakém rozmezí od do.“ *jn*

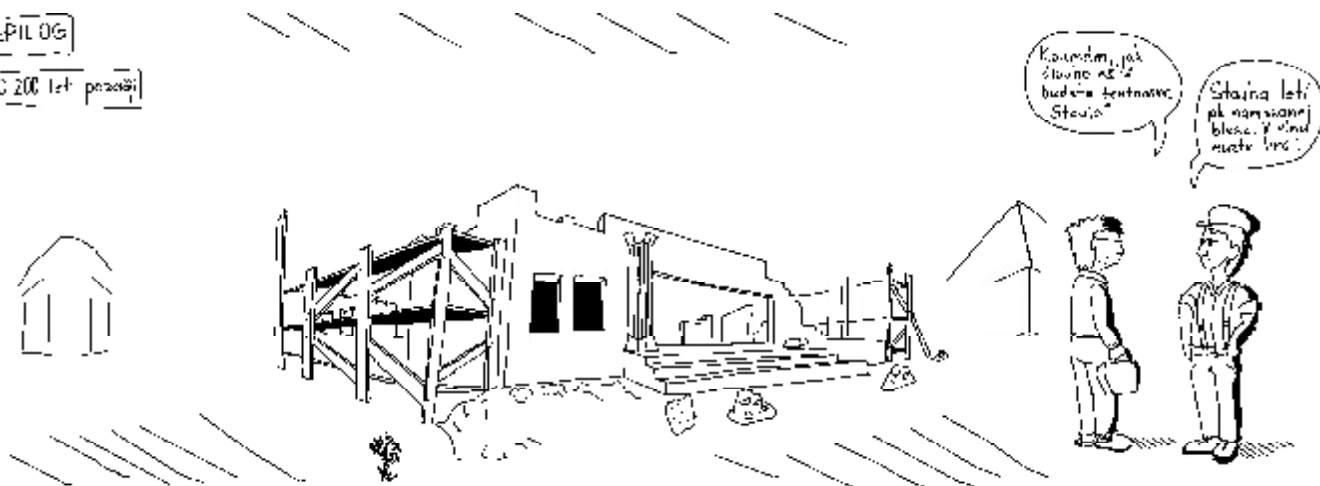
Přehlídka nabíjí

„Poslední dobou si vždycky při přípravách říkám, že už toho mám dost, že je mi špatně, že mi to za to nestojí... A pak se s vámi začnu potkávat a všechno je jinak. Zase mě to nabije na dalších dvanáct měsíců,“ svěřila se dnes v poledne při loučení s Boleradickými Svatka Hejralová. Pepa Hejral zase popsal rituály, které mají Krakonošáci, když přijedou do Boleradic – návštěva sklípku, hřbitova, věrosvěstů a rozhledny. Přesně v tomto pořadí.

Hosteska Katka Kubátová za-

(Pokračování na stránce 5)

LEPIL OG
© 200 let později

(Pokračování ze stránky 4)

se přiznala, že když jí byl nabídnut právě boleradický soubor, přijala bez váhání, protože si řekla, že to už je spolek zkušený a Vysokého znaly. „Leč když hned v úvodu nebyli schopní se spočítat, trochu jsem zapochybovala,“ prohlásila nakonec Kateřina, kterou všude doprovázela posila, jež se na funkci hostesky teprve připravuje – její malá dceřa Štěpánka. Synek Pepa už se v Boleradicích i zamiloval – vstává, lehaje nosí na srdci přitisknutou boleradickou Zubatou pannu Janičku na trakači.

Byla poudačka o krkonošské koridě, byla píseň o Nemrátech, předal se záznam představení a dárky a pak se vše stylově zapilo boleradickým vínem.

jn

Živou hudbu zhatila svůdnice z vedlejší vesnice

Na Zapeklité komedii aneb Kdosi brousí nad Paďousy je patrná inspirace lidovým divadlem hraničícím až se středověkými moralitami, kde nadpřirozené bytosti svádí boj o lidské duše. Zároveň je zde i kus současnosti v tom, že nic nefunguje – ani v pekle, ani v nebi a dokonce ani na zemi.

Na porotce včerejší představení působilo dojmem, že potřebovali najít něco na odlehčení a zároveň něco, kde dostanou příležitost i ti, kteří zatím nikde moc nehráli. Problém je ale v předloze – nedává moc prostoru k rozehrávání situací (kterých je poskrovnu). A tak postavy na jevišti spíše jen stojí a mluví, než jednají, což je škoda, protože soubor má mnoho výborných herců, kteří najednou nemají o čem hrát. Inscenaci by prospělo určení žánru, aby se daly lépe dokreslit typy. Postavy jsou totiž kolikrát až moc realistické. Písničky, jež provázejí celou hru (aby se dala přestavět scéna), trochu zpomalují děj. Řešením by bylo, kdyby se prolínaly s hrou samotnou. A aby to mělo ještě větší spád, chtělo by to ráznou tečku za každým končícím obrazem.

Scéna je prý jednoduchá a funkční, zároveň jsou ale tři typy

Milá divadelní rodino,
každý rok Vám píši zdravici ze zaoceánské dálky, leč letos je to trochu jiné. Jsem s Vámi a prošla jsem si divadlo, tak jako milionkrát ve vzpomínkách, a jsem za Vás tak ráda. Tolikrát jsem prohlásila, že nikdo nezestárne, jen děti povyroستly. Jsem vděčná za náručí v kuchyňce, vlídné slovo a snad i kus pochopení, že si tu po osmi letech připadám jak slepý houslista Mareš a tápu „Kde domov můj?“

V Calgary mi říkají, že domov je tam, kde můj příběh začal. Víím, že mě vídáte smutnou a občas (často) s kapesníkem, ale

ono je těch emocí opravdu hodně. Přijde mi líto, že tu nejsem, že nejsem blíž, ale přitom jsem tak strašně ráda, že Vás tu tolik mám. Že mě v kuchyňce obejmě Jana, Evička, Ája, Martin a všichni další, co mi uvaří na smutek čaj, nebo topinku, že v technice najdu zbytek rodiny včetně Iva, Janičky a Lenky, že jsem v informacích našla Ivinku a všechny ty, kdo mají v mém životě místo.

Tak se na mě za mou trudnomyslnost nezlobte. Mám vás ráda a díky, že jste.

Danda Hejralová

PS: Pokud chce ještě někdo klaunský nos...ještě mám

Uvítací projev Krakonoše 2014

*Vítejte přátelé! Jak půle října praví,
sám pán hor Krakonoš vás teď z balkónu zdraví.
Na prahu mého útulného divadla,
jemuž většina z vás svojí duši propadla.*

*Vítejte přátelé i jménem mého spolku
a mohu slíbit všem a bez okolků,
že velké pozornosti se všem hostům dostane,
ať milá vzpomínka pak v srdcích zůstane.*

*Hostům našim zvláště přeji: Zlomte vaz!
Ať vašim představením potěšíte nás
a rád pak budu dál i pro roky příští
vítat vás všechny ve Vysokém na jevišti.*

šv

Noví držitelé Zlatého Tyla

*Svaz Českých divadelních ochotníků uděluje ocenění Zlatý Harlekýn
Ing. Josefu Hejralovi za dlouholetou příkladnou činnost v ochotnickém divadle, vedení SČDO
a organizaci Národní přehlídky venkovského divadla ve Vysokém nad Jizerou.*

*Česká obec sokolovská, divadelní centrum Podbeskydí, Občanské sdružení divadelních ochotníků,
Orel Česká republika, Svaz českých divadelních ochotníků, Skupina amatérských loutkářů SČDO
a Volné sdružení východočeských divadelníků udělují Zlatý odznak J. K. Tyla
Janu Korábovi za významný podíl na rozvoji ochotnické divadelní činnosti
a Marii a Františkovi Živných za dlouholetou hereckou a organizační činnost v amatérském divadle.*

Na návrh odborné poroty XLV. Národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou Krakonošova divadelního podzimu 2014 přehlídka udělila tato čestná uznání:

DS J. K. Tyl Josefův Důl za přínos v dramaturgii amatérského divadla hrou

Féliciena Marceaua **Vajíčko**

Luboši Doležalovi za roli prokurátora s přihlédnutím k roli Evžena ve hře

Féliciena Marceaua **Vajíčko**

Ireně Kozákové za režii hry

Raye Cooneyho **Peklo v hotelu Westminster**

Jiřímu Žemličkovi za roli Číšníka ve hře

Raye Cooneyho **Peklo v hotelu Westminster**

Bohuslavě Bernákové za roli Phylis ve hře

Woody Allena **Central Park West**

Jardovi Novákovi za roli Jarduse Dementuse ve hře
Miloše Kratochvíla **Peklo s. r. o. aneb Někdo si myslí, že čert se má**
Jindrovi Šmégrovi za roli Jindruse Platfuse ve hře
Miloše Kratochvíla **Peklo s. r. o. aneb Někdo si myslí, že čert se má**
Dagmar Chmelíkové za roli Jacquelinu - malířky ve hře

Marca Camolettiho **Na správné adrese**

Miloši Semrádovi za roli Bernarda - nájemníka ve hře

Marca Camolettiho **Na správné adrese**

Václavu Bendovi za roli Balthasara ve hře

Antony Neilsona **Lháři**

DS MKZ Horšovský Týn za scénické ztvárnění poezie ve hře

Vladimíra Zajíce **Šanghaj**

Jiřímu Merlíčkovi za roli Cyrila Žblabuňky ve hře

Zdeňka Kozáka **Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy**

Daně Veselé za roli Filomény ve hře

Zdeňka Kozáka **Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy**

Janě Glocové za roli Zubaté panny ve hře

Zdeňka Kozáka **Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy**

**Na návrh odborné poroty XLV. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2014
přehlídka udělila tyto ceny:**

Lukáši Frydrychovi za roli Emila Magise ve hře

Féliciena Marceaua **Vajíčko**

Aleši Kučerovi za roli Tajemníka George Pigdena ve hře

Raye Cooneyho **Peklo v hotelu Westminster**

Martinu Škeříkovi za roli Martuse Inženýruse ve hře

Miloše Kratochvíla **Peklo s. r. o. aneb Někdo si myslí, že čert se má**

Michaelovi Slanému za roli Gobbela ve hře

Antony Neilsona **Lháři**

Janu Korábovi za roli Aloise Pukavce ve hře

Zdeňka Kozáka **Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy**

Tomáši Konečnému a Tomáši Halčkově za scénu ke hře

Antony Neilsona **Lháři**

Barboře Lengálové za hudbu k písni hry

Vladimíra Zajíce **Šanghaj**

DS Doveda Sloupnice za adaptaci pohádky a vizuální stránku inscenace hry

Miloše Kratochvíla **Peklo s. r. o. aneb Někdo si myslí, že čert se má**

Markétě Světlíkové za režii hry

Miloše Kratochvíla **Peklo s. r. o. aneb Někdo si myslí, že čert se má**

Ondřeji Bendovi za úpravu a režii hry

Antony Neilsona **Lháři**

Vladimíru Zajícovi za scénář hry

Vladimíra Zajíce **Šanghaj**

DS Doveda Sloupnice za inscenaci hry

Miloše Kratochvíla **Peklo s. r. o. aneb Někdo si myslí, že čert se má**

ŠAMU Štítina za inscenaci hry

Antony Neilsona **Lháři**

**Na návrh odborné poroty XLV. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2014
přehlídka nominuje do programu Jiráskova Hronova 2015**

inscenaci hry **Lháři**

Antony Neilsona

v provedení divadelního spolku ŠAMU ze Štítiny

Pojďte si hrát pro dobrou věc

I Národní přehlídka venkovských divadel Krakonošův divadelní podzim by se ráda připojila k novému nadační fondu Hrajeme o život. Ten bude pomáhat zejména divadelníkům, kteří se dostanou do těžké situace v důsledku těžké nemoci a pojišťovna jim nebude moci nebo nebude chtít pomoci.

Nadační fond Hrajeme o život byl vyhlášený před dvěma týdny na sokolovské Čurdě a konto začne fungovat za deset dní. Podle statutu fondu se členským souborem stane ten, který každý rok na konto poukáže 2000 korun. Pro členy – jednotlivce je výše ročního vkladu 500 korun.

V tuto chvíli máte před sebou na stolech seznam tomboly, kterou organizátoři přehlídky pro tuto příležitost připravili. Horní hranice ceny lístku do tomboly je neomezená, stejně tak i počet lístků, které si zakoupíte, dolní hranice se rovná 3 korunám. Výtěžek z tomboly bude poukázán na konto nadačního fondu Hrajeme o život. Za zakoupení kuponů vám organizátoři KDP předem děkují.

Podrobnosti o nadačním fondu Hrajeme o život najdete ve Větrníku č. 4. Jakmile fond začne skutečně existovat a fungovat, bude na www.amaterskascena.cz i na facebooku zveřejněný kontakt, aby všichni zájemci, kteří chtějí přispět, věděli jak a kam.

jn

Větrník, zpravodaj XLV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Šárka Vodičková, Komiks Aleš Hejral, grafika Petr Kolínský, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis

Náklad 100 ks

Cena 10 Kč